

PM 2008:012

Centrala aktörer i Kinas klimatpolitik

En kartläggning

Ulf Andreasson

Centrala aktörer i Kinas klimatpolitik

En kartläggning

Ulf Andreasson

ITPS, Institutet för tillväxtpolitiska studier
Studentplan 3, 831 40 Östersund
Telefon 063 16 66 00
Telefax 063 16 66 01
E-post info@itps.se
www.itps.se
ISSN 1652-0483

För ytterligare information kontakta Ulf Andreasson
E-post ulf.andreasson@itps.se

Innehåll

Sammanfattning	5
1 Inledning.....	6
1.1 Regeringsnivå.....	7
1.2 NDRC	8
1.3 Övriga departement inom regeringskansliet.....	8
1.4 Andra departement och myndigheter med koppling till klimatfrågor.....	10
1.5 Akademiska institutioner	10
1.6 NGOs	11
1.7 Övriga.....	12
1.8 Avslutande kommentarer	13
Bilaga 1 Ministerier och myndigheter i National Leading Group on Climate Change.....	15
Bilaga 2 Kinas regeringsstruktur	16

Sammanfattning

Sommaren 2007, när Kina presenterade sitt första klimatprogram, inrättades inom regeringen National Climate Change, Energy Saving and Emissions Reduction Leading Group, som består av representanter från 14 departement och lika många myndigheter. Ordförande är Kinas premiärminister Wen Jiabao och representanterna är på ministernivå. Gruppen är det högsta beslutande organet för klimatfrågor i Kina.

Före 1998 var klimatförändring, liksom klimatfrågor i stort, huvudsakligen ett spörsmål för China Meteorological Administration (CMA), där en särskild avdelning för klimatfrågor inrättades 1990. Det var också CMA som representerade Kina i FN:s vetenskapliga klimatpanel, IPCC. I takt med klimatfrågans ökade betydelse har CMA:s roll försvagats. I stället är det National Development and Reform Commission (NDRC) som har en nyckelroll för klimatpolitiken. Att NDRC är betrott med klimatfrågorna är en konsekvens av att man även ansvarar för den för Kinas industrialisering så viktiga energifrågan. Skiftet från CMA till NDRC ska ses som en uppgradering och ett perspektivskifte; från en vetenskaplig frågeställning till en nationell utvecklingsfråga.

Vid sidan av NDRC har ett flertal andra ministerium ansvar för olika aspekter kopplade till klimatfrågan. Några av de viktigaste är Ministry of Foreign Affairs (MFA), Ministry of Science and Technology (MOST) och Ministry of Environmental Protection (MEP).

Den struktur som klimatfrågan har i regeringskansliet och i statsapparaten visar att den ges stort politiskt utrymme och har en central position.

De flesta ministerier har egna forskningsinstitutioner som stödjer deras policyarbete. Det finns också andra akademiska institutioner, i vid bemärkelse, som berör klimatfrågor. Några av de viktigaste är Climate Change Panel of Twelve, China Academy of Sciences (CAS), China Academy of Social Sciences (CASS) och China Academy of Agricultural Sciences (CAAS). Vid sidan av forskning har de rådgivande funktion till ministerium och regering.

1 Inledning

Kina anses numera vara världens största utsläppskälla av växthusgaser.¹ Detta och andra orsaker gör att landets ståndpunkter är av stor vikt inför Köpenhamnskonferensen 2009 då målsättningen är att förhandla fram ett nytt klimatavtal som ska ersätta Kyotoprotokollet vid dess utgång 2012. Inte bara ståndpunkterna i sig är av vikt, utan också hur de institutionaliseras i det kinesiska samhället; i mer snäv mening i den kinesiska statsapparaten. Kina började organisera klimatfrågor 1990, då som en del av China Meteorological Administration (CMA). Sedan dess har frågan växt i betydelse och fått ändrad organisatorisk hemvist.

Denna rapport är en översikt över centrala kinesiska aktörer hösten 2008. Fokus är på regeringsdepartement och statliga myndigheter, eftersom dessa är viktigast, men kartläggningen omfattar även aktörer utanför den centrala kinesiska statsapparaten. Texten har inga ambitioner att vara heltäckande, utan ska ses som övergripande och introducerande.²

Det bakomliggande syftet är att ge information till svenska aktörer, främst inom regeringskansli och statliga myndigheter, som har kontakter med kinesiska motsvarigheter, men samtidigt har svårt att se den övergripande kinesiska klimatpolitiska strukturen. Över lag har de bilaterala relationerna med Kina inom klimatområdet ökat markant under senare år med bland annat ett flertal samarbetsavtal där ”klimat” ingår som en beståndsdel. Den svenska ambassaden i Peking har också ökat arbetet kring miljöfrågor generellt, bland annat genom inrättandet av ett särskilt miljöteknikcentrum, CENTEC. För ITPS, som organiserar den svenska tekniska attachéverksamheten, har miljö- och klimatfrågor ingått i verksamheten drygt ett år. På plats i Peking har särskild attaché med fokus på miljö-, energi- och klimatfrågor funnits sedan sommaren 2008.

---

¹ Netherlands Environmental Assessment Agency (2007-06-19 & 2007-06-22).

² Tilläggas bör att även om information om den klimatpolitiska strukturen i Kina inte är hemlig så är den inte lättillgänglig på samma sätt som i Sverige. Motstridiga uppgifter är också vanligt förekommande. Vad man också bör ha i åtanke är att klimatpolitik är under stark utveckling – i Kina liksom i många länder. Även om den övergripande strukturen har uppnått viss grad av stabilitet kan förändringar ske – inte sällan överraskande för utomstående. Det är också viktigt att inse att det betydande inslaget av beslutsfattande i ”slutna rum” i Kina, vilket gör det svårt att veta verklig rangordning mellan de slutna rummen i processen.

Förkortningar

CAAS	China Academy of Agricultural Sciences
CAS	China Academy of Sciences
CASS	China Academy of Social Sciences
CCICED	China Council for International Co-operation on Environment and Development
CCS	Carbon Capture & Storage
CDM	Clean Development Mechanism
CERs	Certified Emissions Reductions
CMA	China Meteorological Administration
MEP	Ministry of Environmental Protection
MFA	Ministry of Foreign Affairs
MLR	Ministry of Land and Resources
MOA	Ministry of Agriculture
MOF	Ministry of Finance
MOST	Ministry of Science and Technology
MWR	Ministry of Water-Resources
NDRC	National Development and Reform Commission
NZEC	Near Zero Emissions Coal (samarbete EU-Kina)
SEPA	State Environmental Protection Administration
SFA	State Forestry Administration

Not: i bilaga 2 presenteras en bild över Kinas regeringsstruktur.

1.1 Regeringsnivå

Det var i den elfte femårsplanen, som gäller för åren 2006–2010, som ”klimatförändring” (Qihou Bianhua) nämndes första gången i femårsplanssammanhang. Andra hälften av årtiondet har inneburit ett tydligt avstamp för Kinas institutionalisering av klimatfrågan. Sommaren 2007 presenterade Kina sitt första klimatprogram.³ Vid ungefär samma tidpunkt inrättades inom regeringen *National Climate Change, Energy Saving and Emissions Reduction Leading Group*, som består av representanter från 14 departement och lika många myndigheter. Ordförande är Kinas premiärminister Wen Jiabao och representanterna är på ministernivå.

En ”Leading Group” sammanställs vanligen i Kina när det i en specifik fråga finns överlappande ansvarsområden mellan olika departement, myndigheter etcetera. Klimatfrågan är ett typiskt exempel på ett sådant område, då den berör exempelvis utrikespolitik, energiförbrukning, landanvändning och industriell utveckling. Att klimatfrågan dessutom på kort tid fått så mycket internationell uppmärksamhet har sannolikt också varit en drivkraft för att skapa en ”Leading Group” inom regeringen. Ursprungligen annonserade den kinesiska regeringen att en särskild Leading Group skulle fokusera på klimatfrågor. Efter en tid slogs den dock samman med en redan existerande grupp om ”Energy Saving and Emissions Reduction”.

De uppgifter som åligger *National Climate Change, Energy Saving and Emissions Reduction Leading Group* handlar också till stor del om att samordna arbetet med berörda frågor inom den kinesiska administrationen. Men det är också det högsta beslutande organet för klimatfrågor i Kina. Trots det har gruppen hittills inte gjort sig känd som särskilt hand-

³ NDRC, *Zhong guo ying dui qi hou bian hua guo jia fang an (China's National Climate Change Programme)*, 2007

lingsinriktad – åtminstone inte i klimatfrågor. Den egentliga handlingskraften ligger på annat håll, närmare bestämt inom det superministerium som vanligen benämns NDRC.

1.2 NDRC

NDRC, som står för National Development and Reform Commission har en nyckelroll för klimatpolitiken i Kina. Det är svårt att överskatta NDRC:s betydelse för helheten i Kinas samhällsutveckling, med ansvar för bland annat landets ekonomiska politik och energipolitik. Att NDRC är betrott med klimatfrågorna är en konsekvens av att man även ansvarar för den för Kinas industrialisering så viktiga energifrågan – bokstavligen den industriella omvandlingens bränsle. Skiftet från CMA, där frågan fanns fram till slutet av 1990-talet, till NDRC ska alltså ses både som en uppgradering av frågans vikt, liksom ett perspektivskifte från en vetenskaplig frågeställning till en nationell utvecklingsfråga.

Inom NDRC finns en *National Leading Group on Climate Change* (som etablerades redan 1990); ett forum som består av representanter från sammanlagt 18 ministerier och myndigheter (se bilaga 2) och leds av ministern för NDRC; Zhang Ping. Vice ordförandeskapet delas mellan ett flertal personer: viceminister Xie Zhenhua (NDRC), viceminister Wu Dawei (MFA) och viceminister Liu Yanhua (MOST). *Office of National Climate Change Leading Group* rapporterar direkt till regeringens klimatorgan. Xie Zhenhua är den enskilt mest framträdande personen i kinesisk klimatpolitik (vid sidan om yttersta regeringstoppen). Medlemmarna i gruppen förefaller vara på nivån under minister, eller motsvarande generaldirektörer.

Efter en omstrukturering sommaren 2008 består NDRC av sammanlagt 28 avdelningar. En av dem går under benämningen *Office of National Leading Group on Climate Change*. Avdelningen etablerades ursprungligen som ett stödsekretariat till den Leading Group som finns inom NDRC; ett uppdrag som man fortfarande har men också en större egen roll jämfört med tidigare. *Office of National Leading Group on Climate Change* består i sin tur av fyra underavdelningar ("divisions"): Internationellt samarbete (som arbetar tillsammans med utrikesdepartementet), Internationella förhandlingar, Strategi samt Nationell implementering. Vad som är slående är hur få anställda som arbetar inom klimatavdelningen jämfört med motsvarande arbetsuppgifter i Sverige. Sammanlagt har NDRC sex fast anställda medarbetare och tolv inlånade från andra departement, av vilka flera sannolikt kommer att erbjudas fast anställning inom kort. Sammantaget kan man konstatera att Kina befinner sig i en fas av intensiv kapacitetsuppbyggnad på nationell nivå och att viktiga beslut ligger i händerna på ett fåtal personer.

Vid internationella klimatkonferenser leds den kinesiska delegationen vanligen av nämnda Xie Zhenhua med Yu Qingtai (se nedan) och Su Wei, chef för *Office of National Leading Group on Climate Change*, som efterföljande representanter i rang.

1.3 Övriga departement inom regeringskansliet

Även om NDRC är den enskilt viktigaste nationella aktören finns det flera grupper och avdelningar på de kinesiska regeringsdepartementen med betydelse för klimatfrågans hantering och utveckling.

Vad som också kan vara viktigt att påpeka är att i princip har varje kinesisk provins samma regeringsstruktur som på den nationella nivån. Det innebär att i princip har Kinas 23 provinser och fem autonoma regioner kopierat de "ministerium" som finns på nationella nivå.

1.3.1 MFA

Även det kinesiska utrikesdepartementet, Ministry of Foreign Affairs, organiserade i september 2007 en "Leading Group" inom klimatfrågor. Syfte med gruppen är att bidra till att implementera det klimatpolitiska programmet och att understödja regeringens internationella samarbete inom klimatområdet. Gruppen leds av utrikesminister Yang Jiechi med stöd av viceminister Wu Dawei och "Assistant Minister" Cui Tiankai. Tidigare kinesiske ambassadören i Tanzania, Yu Qingtai, utnämndes samtidigt till speciellt sändebud för klimatförhandlingar. Yu är den person som oftast verkar figurera som intervjuobjekt i utländsk media i samband med artiklar e.d. om kinesisk klimatpolitik.

MFA:s viktiga roll ska ses mot bakgrund av att Kina inte vill pekats ut som det land som har stjälpit ett nytt klimatavtal.

1.3.2 MOST

Teknik- och vetenskapsdepartementet, MOST, är det departement som väsentligen ansvarar för tekniköverföring, "mitigation" (åtgärder för att minska koldioxidutsläpp), "adaptation" (åtgärder för att anpassa samhället till en högre temperatur), CDM, NZEC och CCS (men också andra "teknisk-vetenskapliga" aspekter av klimatförändringar). Teknik- och vetenskapsdepartementets roll är viktig då Kina lägger mycket stor tyngd i klimatförhandlingar vid tekniköverföring från utvecklade länder, d.v.s. att dessa ska dela med sig av avancerad energieffektiv teknologi. MOST offentliggjorde också (strax efter landets första klimatprogram) *China's Scientific and Technological Actions on Climate Change* med syfte att understödja genomförandet av det klimatpolitiska programmet.⁴ MOST brukar ofta medverka i kinesiska klimatförhandlingsdelegationen.

I de flesta kretsar anses MOST vara positivt inställt till ökad miljöhänsyn.

1.3.3 MOF

På sikt kommer det kinesiska finansdepartementets, Ministry of Finance, roll sannolikt att öka i klimatsammanhang. MOF kommer att få en central roll vad gäller lån och bidrag som härstammar från olika multilaterala och bilaterala sammanhang. Det var också MOF som tog initiativ till bildandet av *China CDM Fund* som hanterar inkomster från CERs, alltså inkomster från CDM-projekten.

1.3.1 MEP

Det kinesiska miljödepartementet, Ministry of Environmental Protection, som bildats genom en nyligen genomförd uppgradering av motsvarigheten till Naturvårdsverket, State Environmental Protection Administration (SEPA), hanterar huvudsakligen:

- Vissa aspekter av CDM. Som en följd av ökningen av CDM-projekt i Kina har MEP etablerat en särskild arbetsgrupp för CDM
- Utbildning i klimatfrågor. *Centre for Environmental Education and Communications* inom MEP får sägas vara ledande för upplysningsarbetet för klimatfrågor

MEP har även nära kopplingar till China Council for International Co-operation on Environment and Development (CCICED), som är ett internationellt råd med rådgivande funk-

⁴ MOST et al, *Zhong guo ying dui qi hou bian hua ke ji xing dong (China's Scientific & Technological Actions on Climate Change)*, 2007

tion i miljöfrågor till den kinesiska regeringen – med svensk representation i form av Naturvårdsverkets f.d. generaldirektör. CCICED har nyligen bildat en särskild arbetsgrupp som arbetar med energifrågor (low carbon).

1.4 Andra departement och myndigheter med koppling till klimatfrågor

Ovanstående får sägas vara de viktigaste aktörerna i formulerande av den kinesiska klimatpolitiken. Det finns vid sidan av dessa även andra departement och myndigheter som spelar roll för frågans utveckling.

1.4.1 CMA

År 1990 etablerades den första avdelningen för klimatfrågor inom den kinesiska myndighetsfären. Det var China Meteorological Administration (CMA), en kinesisk motsvarighet till SMHI, som då fick övergripande ansvar för klimatfrågor. (CMA representerade också Kina i FN:s vetenskapliga panel i klimatfrågan, IPCC.) Inom CMA skapades en särskild avdelning för hanteringen av klimatfrågor: *National Coordination Group on Climate Change*.

År 1998 flyttades klimatfrågan från CMA till NDRC. I takt med klimatfrågans ökade betydelse har CMA:s roll försvagats, men är fortfarande en viktig medlem i regeringens ”Leading Group” för klimatpolitik. Tillsammans med CAS får CMA (med underorganisationer) sägas de viktigaste naturvetenskapliga forskningsinstitutionerna om klimatförändring i Kina. Under senare tid har CMA också fått mer policyfrågor på sitt bord kopplade till klimatförändringar. CMA har också formulerat en egen ”Action Plan” för klimatfrågor.

1.4.2 SFA

State Forestry Administration ansvarar främst för arbetet med kolsänkor, som har en stor betydelse för Kina i klimatsammanhang. Kombination av liten skogsareal per capita, behov av skogsplantering samt avfolkning av landsbygden medför att det finns risk att Kina kommer att favorisera kolsänkor snarare än utsläppsminskningar i klimatsammanhang, inte minst i anslutning till de internationella förhandlingarna.

1.4.3 MOA, MWR & MLR

Jordbruksministeriet, Vattenresursministeriet och Land- och Resursministeriet hanterar processer som främst berör ”adaptation”. Utifrån kinesiska klimatprogrammet innebär det ett särskilt ansvar då man fastslagit att avsätta lika mycket arbete åt ”adaptation” som ”mitigation” fram till 2010.

1.5 Akademiska institutioner

Naturvetenskapligt forskningsintresse om klimatförändringar började vakna under senare delen av 1980-talet. År 1988 stod exempelvis Kina som värd för en internationell workshop om ”Ecosystem Responses to Global Warning”. Större forskningsprogram sattes dock inte förrän i mitten av 1990-talet. Direkt forskning om klimatförändringars konsekvenser kom ytterligare några år senare. Samhällsvetenskaplig forskning som på olika sätt berör klimatförändringar är av ännu yngre datum. De flesta ministerier har egna forskningsinstitutioner som stödjer deras policyarbete. Det finns också ett antal andra akademiska institutioner som har beröring till forskning om klimatfrågor. (Det bör understrykas att de inte har samma fristående ställning mot staten och regeringen som motsvarande väs-

terländska institutioner). Några av de viktigaste är Climate Change Panel of Twelve, CAS, CASS, CAAS samt universitet och högskolor.

1.5.1 Climate Change Panel of Twelve

Den ”think-tank” som har mest inflytande i klimatfrågor är *Climate Change Panel of Twelve*. Panelen ger råd för såväl policyutveckling, som implementering och strategier vid internationella förhandlingar, och arbetar nära *Office of Climate Change* inom NDRC. Sammanslutningen, som leds av Sun Honglie (från CAS), beskrivs ofta som klimatfrågornas ”grå eminens” i Kina. Medlemmar i gruppen förefaller vara seniora forskare från statliga forskningsinstitutioner som CAS, CASS, CAAS, CMA och China Academy of Building Research. Gruppen ska numera bestå av 14 medlemmar.

1.5.2 CAS

China Academy of Science (CAS) leder en hel del naturvetenskaplig forskning och utbildning på hög nivå runt om i Kina. CAS har en särskilt viktig roll i klimatfrågor då de har en plats i NDRCs Leading Group, där den sannolikt ska fungera som vetenskapligt rådgivande. CAS är involverat i såväl sådant som berör ”mitigation” och ”adaptation”.

1.5.3 CASS

China Academy of Social Science (CASS) är sannolikt den viktigaste institutionen när det gäller att analysera klimatförändring utifrån ett samhälleligt och socioekonomiskt perspektiv. CASS har medverkat i många olika delar av arbetet med klimatfrågor i Kina, inklusive strategisk rådgivning vid de internationella klimatförhandlingarna.

1.5.4 CAAS

China Academy of Agricultural Science leder forskning om ”adaptation” och är kopplad till MOA. En av de forskningsinstitut som är kopplade till CAAS är The Agrometeorology Institute som har ett intensivt samarbete med forskningsinstitutioner i Storbritannien, där huvudsyftet förefaller vara att analysera på vilket sätt jordbruket i Kina behöver anpassas till stigande globala temperaturer.

1.5.5 Universitet och högskolor

Det universitet som vanligen lyfts fram som det viktigaste i Kinas klimatpolitiska forskning är Tsinghua University i Peking. Vid universitet bedrivs forskning som ur flera perspektiv har bäring på klimatförändring. Här finns bland annat *Global Climate Change Institute*, *Energy Environmental Economy Research Institute*, *Department of Nuclear and New Energy Resources Technology*.

Vid sidan av Tsinghua bedrivs även betydelsefull forskning vid flera andra universitet så som Renmin University, Beijing University, Beijing Normal University, China Agricultural University, Nanjing University, Fudan University, Tongji University och Lanzhou University.

1.6 NGOs

Generellt har NGOs (Non-Governmental Organizations) mindre betydelsefull roll i Kina jämfört med Europa. Anledningen är givetvis att de inte tillåts ha den starkt påtryckande roll som liknande organisationer har i västerländska demokratier.

1.6.1 Utländska NGOs

Greenpeace och WWF bedriver visst upplysningsarbete i Kina om klimatförändring och vägar till minskade emissioner. Osäkert hur mycket arbete de bedriver på att påverka den kinesiska regeringen. En begränsande faktor är att de inte tillåts ha kinesiska medlemmar.

1.6.2 Kinesiska NGOs

Det finns också kinesiska NGOs som är engagerade i klimatfrågor. Deras roll skiljer sig dock från västerländska då de primärt syftar till att på statligt uppdrag upplysa företag, organisationer, allmänhet med flera hur de ska agera mer miljövänligt. De är heller inte medlemsdrivna på samma sätt som vi är vana vid. Sammanlagt räknas ”gröna” NGOs i Kina ändå ha 220 000 medlemmar – varav den största, *Friends of Nature* utgör nästan hälften.⁵ *Global Environmental Institute* är en annan kinesisk framträdande grön NGO. Kinesiska gröna NGOs har också en strävan att påverka politikutvecklingen. Sannolikt har dessa organisationer endast haft litet inflytande på den kinesiska klimatpolitiken, vilket kan hänföras till klimatfrågans känslighet med kopplingar till internationell politik och energifrågan – som berör hela landets industriella utveckling. Att man inte kunnat påverka policyutvecklingen erkänns också av föreningarna själva.⁶

1.7 Övriga

Några andra aktörer av mer brokig karaktär, men som ändå är betydelsefulla bör också nämnas; *Top-1000 Enterprises*, *The Climate Group*, *The Energy Foundation* samt utländska ambassader.

1.7.1 Top-1000 Enterprises

En grupp som bör nämnas i sammanhangen, även om den faller lite utanför de övriga genom att inte aktivt arbeta med klimatpolitik, är *Top-1000 Enterprises*. Gruppen består av de 1008 mest energislukande kinesiska företagen inom nio sektorer (bland annat stål-, kemi- byggnadsmaterial- och kol-). Det är dessa som fått huvuduppdraget att se till så att målsättningen i den senaste femårsplanen om minskad energiintensiteten med 20 procent år 2010 jämfört med år 2005 ska genomföras.

1.7.2 The Climate Group

The Climate Group är en grupp av icke-kinesiska miljömässigt progressiva företag (eller åtminstone sådana som vill uppfattas som det), delstater och städer som vill påverka klimatpolitiken. I organisationen ingår bland annat Google, Starbucks, Virgin och Dell bland företagen. Här finns också – mer överraskande – BP. Några kinesiska företag är också med: Hong Kong-baserade Lenovo liksom statliga China Mobile en av landets tio största företag med 420 miljoner kunder, som blev medlemmar i slutet av oktober 2008. Den sistnämnda har också i samband med inträdandet lovat att förbättra energiintensiteten med 40 procent. London, New York och Los Angeles är städer som är medlemmar. En hel del amerikanska, kanadensiska och australiensiska delstater finns också med, bland annat Kalifornien. *The Climate Group* har kontor i Peking och Hong-Kong i Kina. Gruppen arbetar ofta med kända ledare. Inför G8-mötet i Japan sommaren 2008 gav *The Climate Group* tillsammans med Tony Blair ut en klimatrapport. Förefaller mycket aktiva i strävan att

⁵ *All China Environmental Federation, Zhong guo huan bao min jian zu zhi fa zhan zhuang kuang bao gao – Report on China's Environmental NGOs Development (2006).*

⁶ *Friends of Nature, Zi ran zhi you (Specialnummer december 2007)*

påverka kinesiska regeringen mot ökad klimathänsyn. Det viktigaste med gruppen är annars sannolikt dess strategiska position utifrån medlemmarna.

1.7.3 The Energy Foundation

Gruppen är en sammanslutning, verksam i USA och Kina, som verkar för att förbättra energieffektivitet och utveckla förnybar energi. *The Energy Foundation* består huvudsakligen av ett antal amerikanska stiftelser som intresserar sig för energifrågor, och vill åstadkomma förändring mot ”grönare” energiformer. Man försöker också påverka mot ökat politiskt ansvar för klimatfrågor. De beskriver själva sin roll som:

Our primary role is as a grantmaker, providing resources to the institutions that most effectively leverage change. When we see an unmet need we also take direct initiatives, commission papers, or convene meetings.

The Energy Foundation har anställt många för sitt pekingkontor under senaste året och ska i skrivande stund (november 2008) ha hela 24 anställda.

1.7.4 Utländska ambassader

Ett flertal, särskilt europeiska, ambassader i Kina (vid sidan av den svenska) bedriver ett aktivt arbete för att påverka den kinesiska klimatpolitiken. Den viktigaste är den brittiska med åtta medarbetare som arbetar heltid med klimatpolitiska frågor i Kina. De har också tillgång till statliga forskningsmedel som syftar till att långsiktigt stärka klimatfrågans ställning i Kina. Även danska ambassaden bedriver aktivt arbete inför Köpenhamnskonferensen 2009. I oktober 2008 anordnade danska ambassaden en endagskonferens om klimatfrågor där bland annat statsminister Anders Fogh Rasmussen, vice Xie Zhenhua och Lord Stern medverkade. (Ett underliggande syfte var att sälja dansk miljöteknik på energiområdet.) Andra ambassader med aktivt intresse för kinesisk klimat- och energipolitik är USA, Norge, Holland, Italien och Tyskland. Det kan dock ibland vara svårt att dra en linje mellan ambassadernas politiska intresse och främjandeverksamhet, det vill säga att sälja miljöteknik till Kina. Däremot har de utländska ambassaderna – och aktörer som de samarbetar med på ”hemmaplan” – tillgång till forsknings- och projektpengar som investerar i Kina för att långsiktigt påverka kinesiska klimatpolitiken.

Ett viktigt projekt med svensk koppling och ekonomiskt stöd är *China Economists 50*, där framstående internationella ekonomer, inklusive ett antal svenska, och kinesiska ekonomer samtalar med syfte att lyfta fram ekonomiska aspekter av att bygga en ”low carbon economy”.

1.8 Avslutande kommentarer

Som nämnts presenterade Kina sitt första klimatpolitiska program juni 2007. Det måhända sena uppvaknandet till trots går det inte att beskylla det kinesiska ledarskapet för att inte ta klimatfrågor på allvar. Den struktur som klimatfrågan har i regeringskansliet och i den kinesiska statsapparaten i övrigt visar att den ges stort politiskt utrymme och har en central position.

Den internationella prestige som finns inbäddad i diskussionerna om klimatförändringarna är bidragande till den ökade uppmärksamhet som klimatfrågor rönt i det kinesiska ledarskapet. Kina är även ett av de länder som riskerar att drabbas hårt av temperaturhöjningar. Särskilt bristen på dricksvatten, som redan idag är en besvärande omständighet i delar av

landet, riskerar att försämrans. Detta bidrar givetvis också till klimatfrågans betydelse för Kina.

Den viktigaste institutionen som i dagsläget handlägger klimatfrågor i dagsläget är National Development and Reform Commission, NDRC, som – även om det är en kommission – har beskrivits som Kinas mäktigaste ministerium, med bland annat stort inflytande över den ekonomiska politiken. Att NDRC har hand om klimatfrågor ska ses mot bakgrund av att NDRC också är ansvarigt för energifrågor – bokstavligen den industriella omvandlingens bränsle.

Som framgått finns det vid sidan av regering, departement och myndigheter ett flertal andra aktörer som försöker påverka de kinesiska klimatpolitiska ställningstagandena. En del av dessa verkar inom den kinesiska statsapparaten och några utanför (relativt – ingen kinesisk aktör kan sägas vara helt utanför staten). En del av aktörerna är internationella. Vilket inflytande dessa har är dock svårt att med precisering säga.

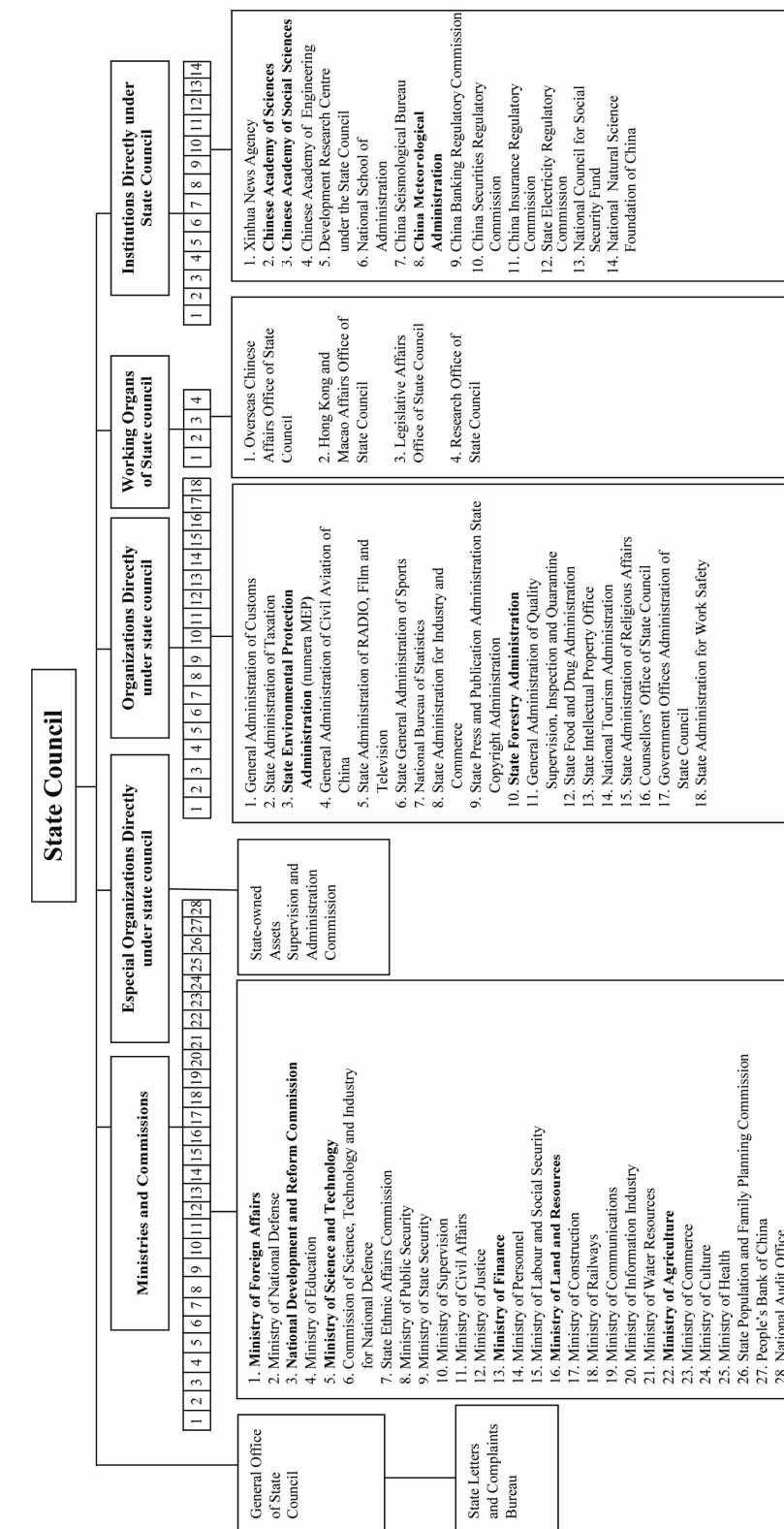

Bilaga 1 Ministerier och myndigheter i National Leading Group on Climate Change

NDRC	Transportministeriet
MFA	Vattenresursministeriet
MOST	SFA
CMA	CAS
MEP	State Oceanic Administration
MOF	Civil Aviation Administration
Handelsministeriet	National Bureau of Statistics
MOA	MLR
Byggministeriet	

Not: gruppen ska ha 18 representanter, men i senaste dokument nämns enbart 17. Sannolikt har NDRC två representanter: en från klimatsidan och en från energisida

Bilaga 2 Kinas regeringsstruktur

Anm. Fet text = viktiga delar av den klimatpolitiska strukturen

ITPS, Institutet för tillväxtpolitiska studier, är en statlig myndighet med uppdrag att bidra med kunskapsunderlag för tillväxtpolitiken.

ITPS har definierat fyra tillväxtpolitiska utmaningar för Sverige:

- Globalisering och internationalisering
- Regional tillväxt
- Näringslivets dynamik
- Teknisk utveckling

Verksamhet och arbetsuppgifter är fördelade inom tre avdelningar och tre kunskapsområden:

- Avdelningen för tillväxtanalys och statistik beskriver och analyserar tillväxten och dess drivkrafter i Sverige.
- Avdelningen för utvärdering redovisar resultatet av den politik som genomförs.
- Avdelningen för omvärldsanalys bevakar och analyserar händelser i omvärlden som kan komma att få betydelse i Sverige.

Uppdragsgivare är regeringen. I uppdraget ingår att sprida kunskapen till nationella, regionala och lokala tillväxtpolitiska aktörer.

ITPS har sitt huvudkontor i Östersund och verksamhet i Stockholm, Peking, Tokyo, New Delhi, Los Angeles/San Francisco, Washington och Bryssel.